

Асѣнь разби и погуби царя имъ Балдуина, мыслящеъ да гы из-
гони единъ день съвѣмъ отъ тамъ. Съ това той привлѣче камъ
себе си симпатії-тѣ на сичкы-ты источны народы, особито на Гър-
ци-ты, кои-то тегляхъ най-много отъ тѣхъ. Затова Никейскій им-
ператоръ Ватаці го помоли да ся съѣзжать и да му иде на по-
мощь срѣщу тѣхъ. А за да направи още по-траенъ и здравъ тоя
съѣзжъ, той помоли Асѣна, да му даде десять годишнїхъ си още
дышеріј Еленѣ, за жена на дванадесять годишнія му сынъ То-
дора Ласкарисъ. Асѣнь склонилъ, и свадба-та станжла тѣржествен-
но въ Лампакъ (на Гелліспонть) при присѫствіе-то на двама-та
царіе и тѣхны-ты фамиліи. Тамъ бѣше тогава и Вселенскій Па-
триархъ Германъ, кой-то гы вѣнчя (1234 г.). Сега при таѣвъ
сгоденъ случай Асѣнь не забравилъ да накара свата си да рече
на Патриарха, да ся припознае вече Бѣлгарскій Патриархъ и чер-
ковата му, за самастоятелнѣ, и отъ Гърцкѣ-тѣ черковѣ, кое-то и
станжло на чыса по свидѣтельство-то на очевидцы-ти Гърцкы исто-
рици, Акропасита и Григорасъ. Ето какво пишетъ и намъ единъ па-
мятникъ затова важно нѣщо: Императоръ Ватаці по желаніе-то на
царя Асѣна писаль до Вселенскаго Патриархъ Германа и до другы-
ты патриарсы слѣдующ-тѣ граммотж.

«Самодѣлжавное царство наше молж и бѣдя отчѣство ваше
(убѣждава Ваше святѣйшество) да бысте непраздно сътворили на-
шего прошенія къ вамъ. Ихъ ржкописаніе ваше положивше и по-
слали моему царству на освященіе по общому намъ и вашему съ-
вѣщаніу еже нарещи и даровати равнаго вамъ степене Патриар-
шескаго Трьнова града цркви, възнесенія Христова, матере црк-
вамъ Бѣлгарскаго царства. Зане и Христолюбивыи царь Бѣлгарски
Іоаннъ Асѣнь, Братъ Царства ми и сватъ отъ нашего же цар-
ства и вашего отчѣства того желаетъ велми даровати ся царству
егову . . . . »

Вселенскы-ты патриарси, туку щомъ прочели тѣзи неговѣ
граммотж, удобрили ихъ и му отговорили. Той тогава накаралъ Пат-
риарха Германа, та свыкалъ митрополиты-ты, архиереи-ты, епи-
скопы-ты, архимандриты-ты и игумены-ты отъ сичко-то Гърцко цар-
ство. А тѣй-сѫщие и Асѣнь повыкалъ изъ Бѣлгаріј митрополиты-
ты, архиепископы-ты, епископы-ты и почтенныя иноческы чинъ отъ
Св. Горж. «Събрався съ вѣсточнымъ царемъ Ватаціемъ на Понтъ-
стѣмъ мори (въ Лампакъ)» избрахъ благоговѣйныя мажъ Іоакы-
ма, прѣждеосвященнаго Архиепископа Тѣрновскаго, и го нарѣкохъ
Патриархъ. И не само тѣй просто, «ихъ и ржкописаніемъ Германа